

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

งานห้องสมุด เป็นงานที่ต้องใช้บุคลากรเฉพาะวิชาชีพ แต่ในขณะเดียวกัน ยังมีบุคลากรในหลายสาขาวิชาชีพอื่นมาปฏิบัติงานร่วมกัน อันได้แก่ นักเอกสารสนับสนุน นักวิชาการสอนศึกษา นอกจากนี้ยังมีบุคลากรในสายงานเสริมที่มีภาระหลังทางวิชาชีพอื่นอีก กล่าวคือ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป นักการเงินและบัญชี นักวิชาการพัสดุ นักวิเคราะห์ระบบคอมพิวเตอร์ นักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ถือได้ว่าเป็นผู้ปฏิบัติการ ซึ่งมีวิชาชีพเฉพาะที่ต่างสาขาวิชา กัน (Huseman, Lahiff, และ Wells 1983 : 247) การสื่อสารของบุคคลเหล่านี้มีทั้งการสื่อสารในแนวอนระหว่างผู้ปฏิบัติงานระดับเดียวกัน และในแนวตั้งที่ผู้บังคับบัญชา มีบทบาทอย่างมาก งานให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาชีพและผู้ปฏิบัติงาน

องค์กรทุกองค์กรรวมทั้งห้องสมุดถือว่า เป็นระบบรวมใหญ่ จะมีระบบข้อย (Subsystem) ท่าน้ำที่ให้สอดคล้องสัมพันธ์และประสานกัน โดยอาศัยระบบการไหลเวียนข่าวสารเชื่อมโยงระบบย่อยนี้ รวมถึงต้องอาศัยข้อมูลตอบกลับด้วย นอกจากระบบทั้งต้องคงอยู่กับสภาพแวดล้อมได้ด้วย Jones (1984 : 57) กล่าวว่า ในแต่ละองค์กรมีระบบ ห้องสมุดจะต้องสนใจอยู่เสมอว่าอะไรที่เกี่ยวข้องและจะเป็นประโยชน์กับสภาพแวดล้อม ห้องสมุดจะต้องจัดทำมาให้กับสภาพแวดล้อมนั้น เพื่อความคงอยู่และความเจริญรุ่งเรืองของห้องสมุดเอง จะเห็นได้ว่า จะมีการสื่อสารทั้งภายในระบบระหว่างระบบย่อยด้วยกัน และกับสภาพแวดล้อมภายนอกระบบ อีกด้วย นั่นคือ การสื่อสารได้แสดงความสำคัญในทุกมิติระบบนั้นเอง (Lewis 1980 : 29)

ห้องสมุดจึงเป็นองค์กรหนึ่งที่ปัจจุบันบุคคลต่างมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

หรือปัจเจกบุคคลที่มีต่อกลุ่มมีการโต้ตอบสื่อสารกัน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการทั้งที่เป็นรูปแบบแน่นอนและรูปแบบไม่น่านอนในหลายทิศทาง อันอาจจะมีผลทั้งทางด้านสังเสริมและขัดกับวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ (Wilkinson 1987 : 21)

ห้องสมุดส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบองค์กรในลักษณะระบบราชการ (Bureaucratic) (Howard 1984 : 488) องค์กรในลักษณะนี้จะมีผลต่อ

การส่งข่าวสารตามลำดับชั้นทั้งทิศทางแนวเดียวและแนวตั้งจะมีการกลั่นกรองของข่าวสารตามลำดับชั้น ข่าวสารมีโอกาสสูญเสียเนื่องจากไม่มีทางสื่อสารกัน ผู้ปฏิบัติงานไม่มีโอกาสให้ข้อมูลตอบกลับ ภาระการณ์ เช่นนี้จะมีผลกระทบทางจิตวิทยาได้ D'Aprix (1977 : 30) เชื่อว่าพฤติกรรมการปฏิบัติงานในระบบราชการนั้นก่อให้เกิดความคับข้องใจให้กับผู้รับสารระดับล่างมาก ดังนั้น การสื่อสารจึงถือได้ว่าเป็นสายไหมกับห้องสมุดค่าเนินราไบดี แต่ถ้าการสื่อสารล้มเหลวจะทำให้เกิดผลเสียต่อการทำงานได้ เช่น ขาดความพึงพอใจในการทำงานและขวัญในการทำงาน (กริช สืบสนธิ 2523, 2526 : 38, 27) ทั้งนี้ Roethlisberger (1955 : 192) กล่าวว่า การบำรุงรักษาสภาพขวัญในหน่วยงานให้คงทื่องยั่งยืนนี้ เป็นภารกิจที่สำคัญมาก ซึ่งทางการสื่อสารมีความเป็นอิสระและกระจำงัด เพื่อค่าสั่งที่ส่งลงไปจะไม่ถูกบิดเบือน และเพื่อให้ข่าวสารเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชา โดยการรายงานจากผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ถูกบิดเบือนเช่นกัน

ในเรื่องการสื่อสารนั้นได้มีผู้ให้ความสนใจอย่างท่าน డอยล์ดีศึกษาหารูปแบบ ลักษณะประสิทธิผลและประสิทธิภาพการสื่อสาร เช่น วุฒิชัย จันวงศ์ (2521) ได้ศึกษาลักษณะของการส่งข่าวสาร การรับสาร การตีความหมายของข่าวสารที่ได้รับมา หรือ การประเมินข่าวสารก่อนที่จะส่งออกไป โดยได้ศึกษาในองค์กรธุรกิจในประเทศไทย 4 ประเภท ตามลักษณะการบริหารงานแบบต่าง ๆ คือ แบบเยอรมัน อเมริกัน ญี่ปุ่นและไทย ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลของลักษณะงานและแบบอย่างของแต่ละบริษัทจะมีผลโดยตรงต่อการสื่อสารอย่างมาก อย่างไรก็ตามผู้วิจัยกล่าวว่า แท้จริงแล้วคนไทยต่างหากที่เป็นผู้กำหนดลักษณะการสื่อสารกับคนอื่น ๆ ในระดับต่าง ๆ ทั้งในแนวโน้มและแนวตั้ง สำหรับทิศทางการสื่อสารจะสื่อสารในแนวโน้มมากกว่าในแนวตั้ง ทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวมากกว่าที่จะเป็น

ทิศทางส่วนทางกัน นอกจากนี้ผู้ส่งสารจะเชื่อมั่นในคุณค่าของข่าวสารที่ตนส่งออกไปมากกว่าข่าวสารที่ตนได้รับมา

Whiteman, Purbidge และ Meadows (1989 : 7 - 33) ได้ศึกษาหารูปแบบและช่องทางที่บรรณาธิการใช้สื่อสารระหว่างกัน พบว่า บ่อยครั้งบรรณาธิการจะใช้การสื่อสารในแนวตึ้งกับผู้อ่านสักว่า อ่านไร่ตาม ถ้ามีความต้องการจะให้การปฏิบัติตามสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแล้วจะสื่อสารในแนวอน ใจจะใช้การสื่อสารแบบเผชิญหน้า หรือถ้าองค์การมีขนาดใหญ่จะสื่อสารโดยใช้โทรทัศน์ ส่วนการสื่อสารกับบุคคลภายนอก บรรณาธิการจะติดต่อโดยใช้โทรศัพท์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และโทรสาร

Yeager (1982) ได้ศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของปฏิกริยาตอบกลับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและรูปแบบของข่าวสาร จากหน่วยงานในองค์การระดับเดียว กัน 2 หน่วยงานเปรียบเทียบกัน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า 1. ผู้จัดการต่างมีความต้องการแลกเปลี่ยนข่าวสารกันในองค์การ และ 2. การให้ความสำคัญของปฏิกริยาตอบกลับในการแลกเปลี่ยนข่าวสารกันอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการวิจัยที่พยายามชี้ให้เห็นธรรมชาติและกระบวนการของการสื่อสารในองค์การ ที่แต่ละคนพยายามแลกเปลี่ยนข่าวสารกันในรูปแบบต่าง ๆ นับเป็นบรรยากาศการสื่อสารที่ดี ที่ผู้บริหารควรใช้ประโยชน์จากการสื่อสารที่ดี

Garthright-Petelle (1981) เห็นว่า กระบวนการการสื่อสารในองค์การเป็นเครื่องมือในการควบคุมองค์การ เช่นได้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐานข้อที่ 1 หน่วยงานที่มีภาระงานมาก ผลสำเร็จในงานจะสัมพันธ์เชิงบวกกับบรรยากาศในการสื่อสารและการให้ไว้เนื้อเชิงข้อมูลของข่าวสาร สมมติฐานข้อที่ 2 หน่วยงานที่มีภาระงานน้อย ผลสำเร็จของงานจะสัมพันธ์เชิงบวกกับมาตรฐานของงานและความมีระเบียบแบบแผนในงาน สมมติฐานข้อที่ 1 เป็นจริง ส่วนสมมติฐานข้อที่ 2 ไม่สามารถตอบคำถามดังกล่าวได้ เนื่องจากความไม่แน่นอนของรูปแบบในการควบคุมองค์การ งานวิจัยนี้เป็นงานที่ให้ความสำคัญต่อการสื่อสารว่า จะเข้ามา มีส่วนในการประสานงานให้รวดเร็วขึ้น ไม่ได้เน้นมาตรฐานและระเบียบแบบแผนในงาน

การสื่อสารในองค์การจะมีผลกระทบต่อตัวปรอที่ในองค์การได้ เช่น

ความพึงพอใจในงาน การตัดสินใจ สำหรับการตัดสินใจ Baeshen (1987) ได้ศึกษาผลกระทบการสื่อสารในองค์การที่มีต่อกระบวนการการตัดสินใจ โดยตั้งสมมติฐานว่า ระบบการสื่อสารในองค์การที่ประสบความสำเร็จจะช่วยให้ผู้บริหารระดับกลางและระดับล่างมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ระบบการสื่อสารในองค์การที่ประสบความสำเร็จวัดจาก 1. การสื่อสารในแนวตั้ง 2. การสื่อสารในแนวตั้ง 3. สาระของข่าวสาร 4. แหล่งข่าวสาร ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้จัดการระดับล่างและระดับกลาง กับระบบการสื่อสารในองค์การ

ผลกระทบของการสื่อสารที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือข้อวัณในการทำงาน กระบวนการในการบริหารงานที่เน้นทรัพยากรมนุษย์ จะเน้นถึงข้อวัณของผู้ปฏิบัติงานเป็นสำคัญ เพราะข้อวัณเหมือนกับสุขภาพของมนุษย์ซึ่งควรให้การเอาใจใส่ การตรวจวินิจฉัย การดูแลรักษาให้มีสุขภาพดีอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นข้อวัณส่วนบุคคล หรือข้อวัณขององค์กรอันเป็นส่วนรวม (Davis 1962)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปัจจุบันจะเน้นการบริหารงานเชิงระบบก็ตาม แต่กระบวนการบริหารงานเชิงระบบเป็นที่รวมความหลากหลายทางความคิดเกี่ยวกับองค์การ เป็นการรวมการบริหารงานเชิงวิทยาศาสตร์และการบริหารงานเชิงมนุษยสัมพันธ์ที่ต่างเหมาะสมกับองค์การแต่ละประเภท จึงเป็นการบริหารที่รวมการเน้นคนกับการเน้นงานเข้าด้วยกัน (Rogers และ Rogers 1976 : 48) การบริหารงานเชิงระบบนี้ยังคงเน้นความสำคัญของมนุษย์ โดย Francis (1987 : 18) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการสื่อสารในองค์การไว้ 12 ประการ วัตถุประสงค์ที่ 12 ประการนี้ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ความสำคัญกับข้อวัณของผู้ปฏิบัติงาน 5 ประการ คือ 1. ทุกคนต้องรู้ว่าความต้องการของเขาก็จะได้รับความเชื่อถือ 2. การทำงานของผู้มีวิชาชีพสามารถประสานงานกันได้ดี 3. ผู้มีอำนาจจะได้รับความเชื่อถือ 4. ไม่มีกลุ่มใดถูกกดให้ต่ำเพราะอดีตหรือการได้รับข้อเท็จจริงไม่เพียงพอ 5. ทุกคนให้การสนับสนุนคนอื่นในขณะทำงานต่าง ๆ

ส่วนในการวัดข้อวัณนี้ ลัลลูพอล ชันดราไซ (2517 : 445 - 457) ได้สร้างเครื่องมือวัดระดับข้อวัณของผู้ปฏิบัติงาน ที่มีการดำเนินการจัดสร้างอย่างมีหลักเกณฑ์ ถูกต้องตามระเบียบวิธีและสามารถประเมินค่าความเที่ยงตรงและความ

เชื่อมั่นของเครื่อมือวัดได้ชัดเจน ซึ่งมีตัวประกอบในการวัดที่กำหนดชั้นและได้นำไปทดลองใช้วัดกับข้าราชการผู้ปฏิบัติงานในโครงการผลิตข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในระดับสูง กลางและต่ำ ทั้งที่สังกัดในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และในกลางปี พ.ศ. 2523 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้นำแบบวัดนี้ไปใช้วัดกับข้าราชการระดับ 3 ถึง ระดับ 8 ของกรมพัฒนาที่ดินอีก โดยลดจำนวนข้อจากเดิม 50 ข้อ เป็น 19 ข้อ แต่ความเชื่อถือยังคงสูงอยู่ ทำให้ สุจิตรา บุญแข็งพันธ์ (2524: 415 - 434) กล่าวสนับสนุนว่า เป็นการสร้างเครื่องมือวัดชั้นใน การปฏิบัติงานที่น่าเชื่อถือและเที่ยงตรงน่าจะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานราชการไทย

ส่วน ประทีป เล้ารัตนอารีย์ (2524) ได้วิจัยระดับชั้นวุฒิของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ตัวประกอบในการวัดแตกต่างไปจากแบบวัดของผู้อื่น ขั้นรากไซด์ แม้มีหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่า ระดับชั้นวุฒิของอาจารย์ในส่วนรวมอยู่ในระดับกลาง

Herman (1986) ได้วิจัยการสื่อสารและชั้นวุฒิของหน่วยทบทวน การวัดชั้นวุฒิของเขามีตัวประกอบในการวัดที่กำหนดชั้นจาก 1. ความพึงพอใจในงาน 2. สภาพความเป็นอยู่ที่ดี 3. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ 4. การกำหนดมอบความรับผิดชอบต่องาน (Commitment) และทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบวัดก่อนนำไปใช้วัดจริง การวิจัยนี้ไม่เน้นความสำคัญหรือตัวแปรการสื่อสารแต่อย่างใด ในความเป็นจริงองค์การที่นำไปใช้ไม่ใช่องค์การทางทหาร ความสำเร็จของการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ วิธีการ ลักษณะและทิศทางการสื่อสารจะมีผลต่อผู้รับสารทึ้งสิ้น

ประเภทและทิศทางการสื่อสารจะมีผลต่อการสร้างชั้นวุฒิของผู้ปฏิบัติงานได้ผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับชั้นวุฒิสูงจะมีผลต่อปริมาณงาน คุณภาพของงานและความพึงพอใจในงาน ประเภทและทิศทางการสื่อสารจะเป็นไปในรูปแบบใด จะขึ้นอยู่กับความเป็นผู้นำของผู้บังคับบัญชา รวมทั้งขนาดและความซับซ้อนขององค์การ

Planty และ Machawer (1977 : 159) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นคำที่มีความหมายเดียวกับมนุษยสัมพันธ์ เนื่องจากว่าความสัมพันธ์ของบุคคลจะมีขึ้นได้ต้องผ่านรูปแบบการสื่อสารไม่ว่าจะโดยวาจาหรือรูปแบบอื่นใด

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวิทยาเขตภูมิภาคอยู่ทั้งในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 7 วิทยาเขต แต่ละวิทยาเขตมีส่วนราชการที่ทำหน้าที่เป็นหอสมุดซึ่งมีฐานะต่างกัน ดังนี้ ส้านักหอสมุดกลาง วิทยาเขตประสานมิตร ส้านักวิทยบริการ วิทยาเขตมหาสารคาม ทั้งสองแห่งนี้ยังคงต่อมาไว้ แต่ห้องสมุดวิทยาเขตที่ขึ้นตรงต่อส้านักหอสมุดกลาง วิทยาเขตประสานมิตร ได้แก่ ส้านักหอสมุดวิทยาเขตพิษณุโลก บางแสน สงขลา บางเขน และปทุมธานี

ส่วนราชการที่ทำหน้าที่หอสมุดเหล่านี้ เห็นความสำคัญของปัญหามนุษยสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเป็นประเด็นที่สำคัญ และได้ร่วมกันจัดฝึกอบรมบุคลากร ดังที่ส้านักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2527 : 11 - 28) ได้สรุปไว้ ดังนี้ ในการฝึกอบรมให้กับบุคลากรเรื่องมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน โดยจัดออกเป็นการประชุมกลุ่มย่อย ซึ่งจะต้องหาข้อสรุป คือ 1. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา 2. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน 3. ความสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการ และผลการประชุมซึ่งให้เห็น ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มในความคิดและความรู้สึกช่วงในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำ ทุกคนยอมรับว่าเกิดจากปัญหาการสื่อสารระหว่างกัน และเสนอให้มีการสื่อสารระหว่างกันให้มากเพื่อแก้ไขสถานการณ์ตั้งกล่าว ดังนี้

เรื่องความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาไม่ปัญหา คือ ไม่มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เช่น การสั่งงานไม่ค้านึงถึงความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา ความจริงใจกับผู้ใต้บังคับบัญชา ขาดภาวะความเป็นผู้นำ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันทางความคิดความรู้สึกฐานะทางเศรษฐกิจและความรู้ และเมื่อวิเคราะห์สาเหตุในตัวผู้บังคับบัญชา พบว่า ผู้บังคับบัญชาถือตัวเองเป็นใหญ่ ใช้ความรู้สึกตัวเองเป็นหลัก ไม่ค่านึงถึงความคิด ความรู้สึกของผู้ใต้บังคับบัญชา ส่วนการวิเคราะห์สาเหตุที่เกิดจากผู้ใต้บังคับบัญชา พบว่าความรู้สึกนิยมคิด เจตนาตีที่ตนได้รับจากที่ทำงานทำให้ตนไม่กล้าเสนอความคิดใด ๆ กับผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในงาน ไม่เข้าใจในส่วนของการแก้ไขปัญหา มีการเสนอแนะให้มีการประชุมบุคคลคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ให้ผู้บังคับบัญชาใช้พรหมวิหารธรรมกับผู้ใต้บังคับบัญชา

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีปัญหา คือ ความเห็นแก่ตัว ชัวญเสียเพราะการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ความสามัคคี การเสียสละ ลักษณะถือข้อถืออุ

อาชีวกัน มีความแตกต่างกันในทางความประพฤติ การปฏิบัติ การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน ความรับผิดชอบสาเหตุเกิดจากการขาดความคุ้นเคยชิงกันและกัน นิสัยส่วนตัวที่แตกต่างกัน ถือตัวเองเป็นใหญ่ ไม่รับบทบาทและหน้าที่ของตัวเอง มีข้อเสนอแนะว่า ควรเปิดโอกาสให้มีการปรึกษาหารือกันในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงาน จัดระบบงานที่ดี เพื่อให้แต่ละคนรู้จักรับผิดชอบ ให้มีความเสียสละ สามัคคี ให้ความเสมอภาคในงาน การติดต่อพูดจาที่ดีต่อกัน

ความสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการ ปัญหาที่เกิดจากผู้ใช้บริการ คือ การพูดจาติดต่อกันการให้เกียรติกัน อภิสิทธิ์ที่เกิดจากความภาคภัยในห้องสมุดของ ไม่เข้าใจและไม่ปฏิบัติตามระเบียบท้องสมุด มีความคุ้นเคยกับคนในห้องสมุดและชอบเข้าพบผู้ใหญ่ในห้องสมุด ภาพพจน์ที่มีต่อห้องสมุด ข้อเสนอแนะ ควรให้บริการด้วยอัธยาศัยดี ใช้สังคมวัฒนธรรมในการให้บริการใช้การประชาสัมพันธ์ห้องสมุด มีการชี้แจงถึงระเบียบท้องสมุดทึ้งกับผู้ใช้บริการและกับคนทำงานในห้องสมุด

จะเห็นได้ว่า ปัญหาเกิดจากความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน มีความแตกต่างกันทางความคิด ความรู้สึก ยิ่งตัวเองเป็นสำคัญ ความสามัคคีและเสียสละให้แก่กันและกัน และในผลการประชุมนี้ต่างเห็นว่า การพูดประพูดคุย ประชุม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการปรึกษา หารือกันเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญ

ตั้งนี้ สาเหตุของปัญหานุชยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน จึงเกิดจากการสื่อสารในหลายประเภทและหลายทิศทาง ซึ่งตรงกับความเห็นของ Conroy และ Jones (1986 : 85) ว่า ความสัมพันธ์อันดีและลึกซึ้งสัมพันธ์โดยตรงกับประเภทและปริมาณการสื่อสารที่มีต่อกันระหว่างบุคคลในองค์การ อย่างไรก็ตาม Breth (1969 : 6) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์และการสื่อสารจะต้องได้รับการยอมรับทึ้งในแห่งมุ่งที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน และในทางปฏิบัติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกจากกันได้ เนากล่าวเสริมอีกว่า มนุษยสัมพันธ์ไม่สามารถปรับปรุงได้โดยปราศจากการปรับปรุงการสื่อสาร ส่วนผลของมนุษยสัมพันธ์นั้น คือ ขวัญของผู้ปฏิบัติงานนั้นเอง Davis (1962 : 77) กล่าวว่า ขวัญเป็นผลจากการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

สำนักหอสมุดกลาง และสำนักหอสมุดวิทยาเขต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เป็นองค์การทางวิชาชีพ มีการขยายตัวอยู่สู่ส่วนเเอมอ

จึงจำเป็นต้องทบทวนถึงประเภทและทิศทางการสื่อสาร ที่มีต่อช่วงของบุคลากรด้วย ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาถึงประเภทและทิศทางการสื่อสารว่ามีผลต่อช่วงของบุคลากรหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทและทิศทางการสื่อสารในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
2. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
3. เพื่อศึกษาระดับช่วงในการปฏิบัติงานของบุคลากร ในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ อันเป็นผลสืบเนื่องจากประเภทและทิศทางการสื่อสารที่ใช้ในหอสมุด

สมมติฐานในการวิจัย

บุคลากรในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต ที่มีการสื่อสารอย่างเป็นทางการและการสื่อสารแบบสองทาง มีระดับช่วงในการปฏิบัติงานสูงกว่า บุคลากรในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต ที่มีการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการและการสื่อสารแบบทางเดียว

ตัวแปรที่ก่อข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ

1. ประเภทการสื่อสาร มีดังนี้

1.1 การสื่อสารอย่างเป็นทางการ

ป้ายนิเทศ

บันทึกข้อความ

จดหมายเวียน

คู่มือการปฏิบัติงาน

คำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ระเบียบข้อบังคับ

ประกาศของส่วนราชการ

รายงานการประชุม

การพูดในที่ประชุม

1.2 การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ

คำสั่งโดยวาราชา

การพูดคุย

การพูดคุยกางโถกรดพ์

การโจชจัน (Grapevine)

แหล่งข่าว (Information Hubs) เช่น

ผู้ที่ทำหน้าที่ตัวกลาง (Opinion leader,

Liaison และ Gate keeper เป็นต้น)

ข่าวลือ (Rumors)

2. ทิศทางการสื่อสาร มีดังนี้

2.1 การสื่อสารแบบทางเดียว (One-way) ได้แก่

2.1.1 การสื่อสารในแนวเดียว

2.1.2 การสื่อสารในแนวตั้ง

2.2 การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way)

ตัวแบบตาม คือ

ขวัญ ชี้งวดได้จาก

การพัฒนาตนเอง

1. มีการพัฒนาที่สนับสนุนเป็นเหตุเป็นผล
2. มีการยอมรับตนของและผู้บังคับบัญชา
3. มีการสนับสนุนกัน ทำให้กำหนดความต้องการของตนเองในองค์กรได้
4. มีความพยายามลงมือปฏิบัติในการปรับตัวแห่งของตนเองให้สูงขึ้น

เพื่อนร่วมงาน

5. มีความเป็นกันเองปราศจากความติงหัวห่วงกลุ่มต่าง ๆ ในองค์กร
6. มีความสามัคคีในหมู่คณะ
7. มีความสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้และประสานงานกันได้ดี

ผู้บังคับบัญชา

8. มีความเป็นกันเองปราศจากความกลัวผู้บังคับบัญชา
9. มีความเชื่อถือผู้บังคับบัญชา
10. มีความเชื่อมั่นในพฤติกรรมการสื่อสารของผู้บังคับบัญชา

หน่วยงาน

11. มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ทึ้งที่เป็นองค์กรรูปนัยและองค์กรอรูปนัย
12. มีความสนใจเกี่ยวกับองค์กร
13. มีความจงรักภักดีต่องค์กร

การท่องงาน

14. มีความสบายนิ่งเมื่อปฏิบัติงานตามหลักฐานและข้อเท็จจริง
15. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
16. มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
17. มีความภาคภูมิใจในงาน
18. มีความเสียสละก้าลังกาญ ก้าลังใจ และความอดิศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. รูปแบบการสื่อสารจะศึกษาเฉพาะการเขียนและว่าจาเท่านั้น
2. การสื่อสารในการปฏิบัติงานจะศึกษาเฉพาะการสื่อสารภายในสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดแต่ละวิทยาเขตเท่านั้น
3. วัดช่วงเวลาจะส่วนที่เกิดขึ้นเฉพาะภายในหน่วยงาน ไม่คำนึงถึงผู้ที่เกิดขึ้นจากภายนอกหน่วยงาน
4. ตัวประกอบที่ใช้วัดช่วง จะเน้นที่เกิดจากการสื่อสารที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
5. เนื่องจากผู้บริหารระดับต้น ได้แก่ หัวหน้าฝ่าย และเลขานุการ จะเป็นผู้ที่กำหนดให้สื่อสารทั้งทิศทางแนวตั้ง และแนวตั้ง ดังนั้นในการวิจัยจะศึกษาเฉพาะที่เป็นทิศทางการสื่อสารในแนวตั้ง และการสื่อสารแบบสองทางเท่านั้น
6. กลุ่มประชากร จะใช้กลุ่มประชากรที่เป็นบุคลากรระดับบริหาร คือผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย บุคลากรระดับวิชาชีพ คือ อาจารย์ บรรณารักษ์ นักวิชาการ สถาบันศึกษา เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และจะใช้กลุ่มประชากรที่เป็นบุคลากรระดับปฏิบัติการด้วย กลุ่มประชากรทั้งหมดนี้ เป็นกลุ่มประชากรในสำนักหอสมุดกลาง วิทยาเขตประสานมิตร และสำนักหอสมุด วิทยาเขตอื่น ๆ ได้แก่ วิทยาเขตปทุมธานี วิทยาเขตบางเขน และ

วิทยาเขตสงขลา

และสำนักวิทยบริการ วิทยาเขตมหาสารคาม ซึ่งประกอบไปด้วย
บุคลากรผู้รับผิดชอบบริหาร คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย
บุคลากรผู้รับผิดชอบปฏิบัติงาน คือ บรรณาธิการ และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดด้วย
หน่วยงานทั้งหมดนี้สังกัดในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ จำนวน 185
คน

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและแบบวัดระดับช่วงที่ผู้วิจัย^{ที่}
สร้างขึ้นเอง ตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามและแบบวัด แล้วนำผล
มาวิเคราะห์ โดยแบ่งขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาประเภท
กิจกรรมและปัญหาการสื่อสารของสำนักหอสมุดกลางและสำนักหอสมุดวิทยาเขต แบบ
วัดระดับช่วงจะเป็นแบบวัดเพื่อวัดระดับช่วง แบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดแรกสำหรับ
กลุ่มประชากรระดับบริหาร ชุดที่สองสำหรับกลุ่มประชากรระดับปฏิบัติการ แต่ละชุด
แบ่งออกเป็น 3 ตอนที่เหมือนกัน ดังนี้

1.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1.2 ตอนที่ 2 - 3 แบบสอบถามเพื่อศึกษาประเภท กิจกรรมและปัญหา
การสื่อสาร เป็นแบบสอบถามประมาณค่าระดับคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	มีระดับคะแนนเท่ากับ 4

มาก	มีระดับคะแนนเท่ากับ 3

ปานกลาง	มีระดับคะแนนเท่ากับ 2

น้อย	มีระดับคะแนนเท่ากับ 1

1.3 ตอนที่ 4 แบบวัดระดับช่วง มีลักษณะประมาณค่าระดับคะแนน

ดังนี้

มากที่สุด	มีระดับคะแนนเท่ากับ 4

มาก	มีระดับคะแนนเท่ากับ 3

ปานกลาง

มีระดับคะแนนเท่ากับ 2

น้อย

มีระดับคะแนนเท่ากับ 1

แบบสอบถามและแบบวัดนี้จะนำไปทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ โดยนำไปทดลองใช้กับบุคลากรในสำนักหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 30 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากแบบสอบถามทั้งสองชุด คือ ชุดแรกสำหรับผู้บริหารงานในหอสมุดและชุดที่สองสำหรับผู้ปฏิบัติงานในหอสมุด มี 3 ตอนเหมือนกัน ในแต่ละตอนให้ข้อมูลที่สามารถใช้สถิติในการวิเคราะห์อย่างเดียวกัน ดังนั้นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามทั้งสองชุดแต่ละตอนจะเหมือนกัน ดังนี้

3.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัววิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ
โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } P = (F/N) 100$$

เมื่อ P แทน อัตรส่วนร้อยละ

F แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละชุด

N แทน จำนวนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.1 ตอนที่ 2 ประเภท กิจกรรมและปัญหาการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ค่ามัธยมเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lotus

3.3 ตอนที่ 3 ระดับช่วง วิเคราะห์ด้วยค่ามัธยมเลขคณิต และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เช่นเดียวกับตอนที่ 2

4. สรุปผลและนำเสนอผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บุคลากรในระดับผู้บริหารจะได้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร และสามารถจัดปัญหาและอุปสรรค พัฒนาทักษะการสื่อสาร วางแผน ปรับปรุงและพัฒนาระบบการสื่อสารในห้องสมุดเพื่อนำรุ่ง นำวิถีของบุคลากร
2. บุคลากรมีความเข้าใจกระบวนการการสื่อสารในการปฏิบัติงาน ที่มีผลต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

คำอธิบายศัพท์

การสื่อสารในการปฏิบัติงาน คือ การสื่อสารของบุคคลในองค์การ ที่เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ มีเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องจริง มีจุดมุ่งหมายมีความรับผิดชอบ และมีศีลธรรมจรรยา โดยเป็นการติดต่อทั้งจากผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และในระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับเดียวกัน เป็นการสื่อสารทั้งที่มีตามกำหนดเป็นระเบียบเป็นลายลักษณ์อักษรและมิได้กำหนดเป็นระเบียบแบบแผน เช่น อาจเกิดจากความคุ้นเคยกันเป็นการส่วนตัว เพื่อให้การอ่านหมายเหตุ การประสานงานและการปฏิบัติงานในหน้าที่สำคัญตามเป้าหมายขององค์การ

การสื่อสารอย่างเป็นทางการ (Formal communication) คือ การสื่อสารที่มีระเบียบแบบแผน มีข้อกำหนดดาวงไว้ชัดเจนและจะทำเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ บันทึกข้อความ จดหมาย เวียน ระเบียบ ห้องบังคับ เป็นต้น

การสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ (Informal communication) คือ การสื่อสารที่มิได้กระทำไปตามระเบียบแบบแผนทั่วไป แต่จะเป็นการสื่อสารที่บุคคลในองค์การสื่อสารกันเป็นการส่วนตัว ได้แก่ การสนทนากัน การเขียนบันทึก อวย่างไม่เป็นทางการ เป็นต้น

การสื่อสารแบบทางเดียว (One-way) คือ การสื่อสารในลักษณะที่ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งหรือส่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติการใด ๆ ได้แก่

การสื่อสารในแนวตั้ง (Downward communication) ที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ
หรือมอบหมายงานไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาและหมายรวมถึงการสื่อสารในแนวตั้ง
(Upward communication) ที่ผู้ใต้บังคับบัญชารายงานสิ่งต่าง ๆ ไปยังผู้บังคับ
บัญชา แม้จะไม่มีการติดต่อสื่อสารในแนวตั้งมาก่อน

การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way) คือ การสื่อสารที่เป็นไปอย่าง
เสรีในทั้วสาร ความคิดและการอภิปรายในงานที่ทำ ระหว่างสมาชิกในองค์กร
ทุกระดับทั้งระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ทั้งในระดับ
เดียวกันและต่างระดับ

มoral (Morale) คือ สภาพความรู้สึกของจิตใจของแต่ละคนที่มีความ
กระตือรือร้นความกล้า ความมั่นใจ ทึ้งมีระเบียบวินัยและมีความจริงใจที่จะอดทน
ต่อความยากลำบากสภาพความรู้สึกภายในกลุ่มมีความรู้สึกเป็นพวงเดียวกัน มีความ
ร่วมน้อมร่วมใจกัน ตั้งอกตึ้งใจทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เพื่อบรรลุ
เป้าหมายขององค์กร ทุกคนเชื่อมั่นในความสำเร็จขององค์กรและของแต่ละคน